

ע"פ 15141/07/19 - מדינת ישראל נגד חיים גלזברג

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 15141-07-19 מדינת ישראל נ' גלזברג
תיק חיצוני: 14116675340

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המעוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	חיים גלזברג

פסק דין

1. לפניי ערעור, מטעם המדינה, על הכרעת דינו של בית משפט לתעבורה עכו (כב' השופטת אסתר טפטה-גריידי) בתיק תת"ע 3433-10-18 מיום 3.6.19, בגדרו זוכה המשיב מביצוע עבירה של אי ציות לתמרור 303.
2. ביום 6.2.12 קיבל המשיב לידי הודעה לתשלום קנס בגין אי ציות לתמרור 303 בכך שלא נתן זכות קדימה לתנועה החוצה את דרכו במעגל תנועה, המשיב לא השלים עם קבלת הודעת תשלום הקנס והגיש בקשה להישפט.
3. על פי המתואר בכתב האישום ביום 6.2.18 שעה 11:00 נהג ברכב מסוג סובארו ולא ציית לתמרור 303 המוצב במקום, בכך שלא נתן זכות קדימה לתנועה החוצה את דרכו במעגל התנועה, לפי הוראות התמרור, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.
4. המשיב כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 3.6.19. העד היחיד מטעם התביעה לא התייצב בזמן שנקבע, ב"כ המאשימה יצר קשר עם העדה שהודיעה לו כי עושה את דרכה לבית המשפט וכי העיכוב בהגעתה לבית המשפט נובע מעומסי תנועה שהיו בדרך.
5. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את מועד הדיון, בשל אי התייצבות העדה שזומנה כדן, ואף הסכים להוצאת צו הבאה כנגד העדה שהינה שוטרת בתפקיד, כעולה מעמוד 4 ש' 4 לפרוטוקול הדיון.
6. בית המשפט קמא המתין כמחצית השעה למן תחילת הדיון, משלא התייצבה העדה, סירב לדחות את מועד הדיון למועד אחר, והחליט על זיכוי המשיב מביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום מטעם זה.

7. בית משפט קמא ציין בהכרעת דינו כי אין כל הצדקה לאי התייצבות העדה מטעם המדינה וכי בפניו שתי חלופות, האחת דחיית המשפט תוך כדי הטלת הוצאות על המשיבה, ולחילופין, דחיית בקשת התביעה כשבתוך כך זיכוי המשיב מביצוע העבירות המיוחסות לו.

8. סופו של יום, בית המשפט קבע בפסק דינו שלאחר ששקל מצא כי אין הצדקה לדחות את מועד הדיון מאחר זמנו של המשיב אינו הפקר ובהעדר ראיות מטעם התביעה, הורה על זיכוי המשיב מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

9. על פסק דין זה נשוא הערעור שבפניי.

10. לטענת המערערת החלטתו של בית משפט קמא שלא לדחות את הדיון, אלא לזכות את המשיב מהמיוחס לו בכתב האישום, שגויה, הן מאחר ובית המשפט נקט בצעד קיצוני של זיכוי המשיב, ונמנע מבירור האשמה עד תום; והן בשל העובדה שהעד זומן כדין באמצעות בית המשפט והתביעה קיימה את המוטל עליה, ובנסיבות אלה היה על בית המשפט לדחות את מועד הדיון ולא לבחור במסלול של זיכוי המשיב, ללא בירור האשמה עד תום.

11. המשיב בטיעוניו היום בפניי, תמך בפסק דינה של הערכאה קמא. לטענתו, אין מקום לבטל את פסק הדין. המשטרה זלזלה ולא הייתה כל הצדקה לאי התייצבות העדה, בנוסף באמתחתו ראיות המוכיחות שזכות הקדימה נתונה לו והיה מקום לרשום דוח דווקא לנהג של הרכב האחר ולא לו.

הכרעה;

12. הפסיקה קבעה לא אחת שאי התייצבות של עד שהוא שוטר למתן עדות, אינה מובילה לזיכוי של הנאשם, ועל בית משפט לשקול שיקולים נוספים ובהם הפגיעה באינטרס הציבורי שהאישום מתברר לגופו, את זכויותיו של הנאשם וכן האינטרס בדבר יעילות הדיון במידה והדיון יידחה למועד אחר. ראו: עפ"ת חיפה 8423-12-11 **מדינת ישראל נ' צור**; עפ"ת חיפה 3162-08-10 **מדינת ישראל נ' קונסטנט**.

13. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, ובשים לב להעדר הנמקה בהחלטת בית משפט קמא לבחירתו במסלול זיכוי המשיב תחת דחיית מועד הדיון; ללא פירוט מה הן הנסיבות במקרה דנן, שמצדיקים, דחיית הבקשה לדחיית מועד הדיון, מצאתי כי יש מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא ולהורות על ביטול פסק הדין והחזרת הדיון בפני בית משפט קמא.

14. לטעמי, לא היה מקום לנקוט בדרך בה נקט בית משפט קמא בשים לב לכך שמדובר בדיון ראשון לשמיעת ראיות, המדינה זימנה את העדה כדין באמצעות בית המשפט, ואף ביקשה להוציא צו הבאה

כנגד העדה.

15. האינטרס של ניהול יעיל של ההליך, הוא אינטרס חשוב בעיקר נוכח העומס המוטל על הערכאה המבררת בתחום התעבורה, אך יש לזכור כי אינטרס ציבורי זה אינו מתייחס אך ורק לזמן השיפוט ותקינות העבודה השיפוטית, אלא יש לכלול בתוכו את בירור האמת והאינטרס הציבורי בבירור זה, גם בעבירות ברירת משפט, בפרט כאשר מדובר בעבירה של אי מתן זכות קדימה, שיש בה מרכיבים של סיכון תעבורתי.

16. אני סבור כי נקודת האיזון שהיה צריך לבחור, נוכח הנסיבות שהתקיימו בבית משפט קמא, הינה דחיית מועד הדיון ולא זיכוי הנאשם. כאשר עד מטעם המדינה לא מתייצב לדיון, לא יסרב בית המשפט כדבר שבשגרה לדחיות דיון על רקע אי התייצבות עדים, ועליו לשקול את מכלול הנסיבות, כולל מספר הדיונים שכבר התקיימו בהליך, היקף מחדלה של המדינה, והאינטרס הציבורי להרשיע בנסיבותיו המיוחדות של התיק שבפניו. החלטת בית משפט נעדרת כל הנמקה- ובמקרה דנן, מדובר בדיון ראשון, המדינה זימנה את העדה כדין והתנהלותה לא אופיינה במחדלים ואף ביקשה להוציא צו הבאה לדיון שייקבע, ונוכח העבירה החמורה של אי מתן זכות קדימה במעגל תנועה, יש להעדיף בירור האשמה ועל כן אני מקבל את הערעור, מבטל את הכרעת הדין ומורה על החזרת הדיון לבית משפט קמא לצורך שמיעת הוכחות ולאחר מכן תינתן הכרעה לגוף האישום.

17. המדינה תגיש בקשה להוצאת צו הבאה על מנת להבטיח את התייצבות העדה, וזאת תוך 7 ימים ממתן פסק הדין.

18. לאחר ששקלתי את שאלת ההוצאות, אני סבור כי בנסיבות העניין, אין מקום להשית הוצאות על המדינה אשר פעלה כנדרש ואף ביקשה להוציא צו הבאה נגד עד שהוא שוטר ובשים לב שמדובר בדיון הוכחות ראשון.

ניתן היום, כ"ה אב תשע"ט, 26 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.